

۱ نامزد ریاست جمهوری + ۲۱ نامزد شورای شهر		
لیست امید		
هاشمی رفسنجانی محسن ۹۶۶۸		
بهاره آروین ۱۵۵۶	سیدحسن رسولی ۵۲۶۹	
علی اعطا ۱۷۲۹	محمد سالاری ۵۷۲۸	
مرتمنی الویری ۱۸۸۱	زهرا صدراعظم‌نوری ۶۵۲۹	
شه‌ریانو امانی ۱۹۱۲	محمد علیخانی ۷۱۵۱	
ابراهیم امینی ۱۹۶۸	الهام فخاری ۷۲۸۷	
افشین حبیبزاده ۲۲۲۸	مجید فراهانی ۷۲۱۷	
آرش حسینی میلانی ۲۵۵۶	احمد مسجدجامعی ۸۶۶۱	
محمدجواد حق‌شناس ۴۵۷۶	محمود میرلوحی ۹۲۵۲	
حسن خلیل‌آبادی ۲۷۸۴	زهرا نژادبهرام ۹۴۵۷	
ناهید خداکرمی ۴۷۲۵	بشیر(حجت) نظری ۹۲۷۹	

شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان به دنبال تجربه‌نه‌چندان موفقش در بستن لیست امید در انتخابات مجلس به دنبال این بود که عملکرد بسیار خوبی از خود در انتخابات شورای شهر نشان دهد اما بحث‌های حاشیه‌ساز زیادی درباره لیست انتخاباتی و آینده آن شکل گرفته، حالا اما با وجود آرایوری لیست، حاشیه‌های ترکیب لیست و انتخاب شهردار تهران بالا گرفته‌است.

برای بستن لیست شورای اصلاح‌طلبان در مرحله اول از تمام واجدان شرایط درخواست شد برای اسم‌نویسی در انتخابات اقدام کنند. با توجه به اینکه تعیین صلاحیت کاندیداسها در دست مجلس بود اصلاح‌طلبان امید بیشتری داشتند تا فضا برای تأیید حداکثری همفکران‌شان فراهم شود، چنانکه این امر هم اتفاق افتاد و از باشاشر سلطانی تا عبدالله مومنی تأیید صلاحیت شدند. بعد از مرحله اول، شورا اعلام کرد افرادی که خود را اصلاح‌طلب می‌دانند برای حضور در لیست درخواست خود را ارائه دهند و فرم‌های مربوط را پر کنند و البته در همین نقطه بود که اولین جرعه‌های اختلاف و درگیری زده شد. در اینجا شورا با مشکلی اساسی برخورد کرد چرا که از سویی تعداد افراد تأیید صلاحیت شده بسیار زیاد بود و از سوی دیگر با تصمیم مجلس قبل تعداد کرسی‌های تهران از ۲۱ به ۲۱ کرسی کاهش یافته بود و محدودیت‌ها برای حضور افراد در لیست‌هایبیشتر بود.

■ **چکیده**

جنگ رسانه‌ای مقوله‌ای است که در عصر حاضر به عنوان شاخه‌ای از نبرد اطلاعاتی شناخته می‌شود. جمهوری اسلامی به عنوان قدرت منطقه‌ای در غرب آسیا و بازیگر تاثیرگذار در سیستم قوای بین‌المللی، در این حوزه به جنگی تمام عیار مشغول است. جایگاه نهادهای رسمی کشور که متولی این امر هستند، بویژه در عرصه سینما و ظرفیت‌ها و الزامات این نبرد، موضوع اصلی این مقاله کوتاه است.

کلیدواژه:جنگ رسانه‌ای، جنگ اطلاعاتی، نبرد اطلاعاتی، محیط روانی، صنعت سینما، نهادهای حاکمیتی، دستگاه‌های فرهنگی، فرهنگ غرب، سازمان‌های مستقل

■ **مقدمه**

«جنگ رسانه‌ای»: از جمله مقولاتی است که از مطرح شدن آن در سطح روابط بین‌الملل، زمان زیادی نمی‌گذرد استفاده از رسانه‌ها در تضعیف کشور هدف و بهره‌گیری از توان و ظرفیت آنها به منظور دفاع از منافع ملی، بنیادی‌ترین تعریف جنگ رسانه‌ای است. عبارت «انقلاب ارتباطات و اطلاعات» از ۲ دهه پیش وارد عرصه فرهنگ و ارتباطات و اطلاعات شد و در گذشته مطرح نبود. نظریه‌پردازان علوم ارتباطات برای بیان اهمیت این انقلاب که پس از انقلاب‌های اقتصادی، صنعتی، سیاسی و فرهنگی مدعی تحولات زیربنایی بود، اعلام کردند انقلاب ارتباطات و اطلاعات مبانی قدرت را جلیه‌جا می‌کند. تا پیش از زرناسن در غرب مبنای قدرت، قهر و سلطه بود و زور بیشتر، قدرت بیشتر را در پی داشت. پس از آن مبنای قدرت، زمین شد و ما شاهد بروز فوئوپالیسم بودیم اما با انقلاب صنعتی اول و دوم در قرون ۱۸ و ۱۹، مبنای قدرت از زمین به ابزار تولید و سرمایه منتقل شد و سال‌های پس از جنگ دوم جهانی، ابزار تولید و جنگ‌افزارهای نظامی، مبنای قدرت را تشکیل می‌داد، همچنان که جنگ سرد

آمریکا و شوروی نیز بر سر این دو عامل بود اما از اواخر دهه ۷۰ میلادی و با ظهور اینترنت‌های اولیه و انقلاب فناوری اطلاعات و ارتباطات، صحنه جهانی با تغییرات گسترده روبه‌رو شد و مقوله‌ای به نام رسانه و در پی آن «جنگ رسانه‌ای» وارد معادلات قدرت شد. فرماندهان جنگ رسانه‌ای، کارشناسان عملیات روانی و متخصصان تبلیغاتی و کارگزاران رسانه‌ای بین‌المللی هستند اما سربازان این جنگ را به ظاهر نویسندگان، خبرنگاران، مفسران، تصویرپردازان، تولیدکنندگان خبری و مطبوعاتی، کارگردانان، تهیه‌کنندگان وعکاسان رسانه‌ها تشکیل می‌دهند. سلاح و تجهیزات این سربازان نیز رادیو، تلویزیون، ماهواره، خبرگزاری‌ها، کانل‌و دوربین، کاغذ و قلم و دستگاه‌های چاپ و نشر و … است. اما واقعیت آن است که در پشت صحنه عملیات رسانه‌ای، سیاست رسانه‌ای قدرت‌ها و نظام سلسله به مثابه رهبردار این حرکت قرار

درباره شورای شهر جدید تهران و حاشیه‌های انتخاب شهردار

چند کرسی و دوجین مدعی!

- مهشید جعفری معتمدی ■

شکوری‌راد اظهار داشت: «نظر آقای خاتمی بر رد کامل فهرست نبود و فقط نسبت به نبودن چند نفر در آن اعتراض داشت اما آقای خاتمی مجاب شد که نمی‌شود این نفرات را در فهرست برد. من درباره اختلاف رأی بین وی و شوراییالی سیاست‌گذاری، جانب شورا را می‌گیرم. فکر می‌کنم اگر شورا بر نظر خود پافشاری نمی‌کرد فهرست واحد از دست می‌رفت و انتخابات شورها را باخته بودیم».

پس از انتخابات اما چندی نگذشت که اختلافات شدیدتری میان اصلاح‌طلبان درباره آینده شورا و شهرداری تهران بروز کرد. گویا اصلاح‌طلبان برای مسند شهرداری، چندین نامزد جدی دارند. کاندیداهایی که هر کدام‌شان اسم و رسم و پشتوانه‌ای برای خود دارند و در کنار محسن هاشمی، محسن مهرعلیزاده و محمود حجتی این روزها نام‌شان در رسانه‌های اصلاح‌طلب به چشم می‌خورد. کترستی که باعث تشستت زیاد و مخالفت‌های فراوان فعالان این جریان سیاسی در کشور شده است، چنانکه حتی با مطرح شدن نام محسن هاشمی به عنوان نفر اول لیست تهران در انتخابات و کسی که نام آیت‌الله رفسنجانی را هم یک‌می‌کشد، انتقادهای گسترده‌ای مطرح و خیلی‌ها او را متهم به سهم‌خواهی و عهدشکنی کردند. چنانکه محمدرضا تابش، از نزدیکان رئیس دولت اصلاحات در مصاحبه‌ای به صراحت اعلام کرد مخالف شهردار شدن محسن هاشمی است. وی گفت: من این موضوع را با خود مرحوم رفسنجانی نیز در میان گذاشته‌ام و ادامه داد کسی که رای مردم را گرفته باید پای رای آنها بایستد و با شهردار شدن محسن هاشمی مخالفم.

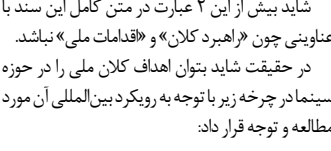
البته بخشی از این اختلافاتی که امروز بروز کرده و البته مساله مهمی هم به حساب می‌آید به درگیری‌های درونی اصلاح‌طلبان و کارگزاران مربوط می‌شود. اختلاف کارگزاران و اصلاح‌طلبان به روزهای بسته شدن لیست بازمی‌گردد که همزمان با ایام انتشار لیست امید، حسین مرعشی، سخنگوی کارگزاران لیستی را در کاتال تلگرامی خود منتشر کرد و عملا نشان داد به لیست منتشر شده از سوی شوراییالی سیاست‌گذاری

محیط نبرد رسانه‌ای جمهوری اسلامی، ظرفیت‌ها و الزام‌ها

- علیرضا خرم‌روز ■

بین‌المللی در عرصه سینما مد نظر ما است، باید جایگاه رسانه ملی را در عرصه بین‌المللی بیشتر در قالب مسائل خبری و تقابل سیستم خبرگزاری‌ها مورد بررسی قرار داد که در این مجال نمی‌گنجد. با توجه به اینکه سیاست‌های جنگ رسانه‌ای و فرهنگی جمهوری اسلامی از طرف نهاد بالادستی‌ای چون شوراییالی انقلاب فرهنگی نگاشته می‌شود، برای بررسی جایگاه جمهوری اسلامی در این عرصه ابتدا باید چشم‌پانداز مورد نظر را مد نظر قرار داد، سپس مختصری از کارکرد نهاد مورد نظر در حوزه سینما را تحلیل کرد و در پایان، پیش از نتیجه‌گیری، نگاهی کوتاه به فعالیت‌های جبهه مقابل انداخت. شوراییالی انقلاب فرهنگی در نقشه مهندسی فرهنگی کشور تولید سال ۱۳۹۲، در حوزه سینما موارد زیر را عنوان می‌دارد:
-نقش‌آفرینی جمهوری اسلامی ایران به عنوان قطب هنر متعالی بویژه سینمایی پاک و ارزش‌مدار در جهان اسلام و عرصه بین‌الملل و پشتوانه بیداری اسلامی و بیداری ملتها

- توسعه سینمای معرفت‌افزا و بصیرت‌بخش و ایجاد هماهنگی و هم‌افزایی بین سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی در حوزه سینما و زمینه‌سازی برای حمایت نهادهای دینی و فرهنگی از سینمای غیرحرفه‌ای.
شاید بیش از این ۲ عبارت در متن کامل این سند با عنوانی چون «رهبردار کلان» و «اقدامات ملی» نباشد. در حقیقت شاید بتوان اهداف کلان ملی را در حوزه سینما در چرخه زیر با توجه به رویکرد بین‌المللی آن مورد مطالعه و توجه قرار داد.

■ **تغییر هنجار، رکن جنگ رسانه‌ای در عرصه سینما**
شاید تعریف و تحلیل وضعیت موجود سازمان‌های

حاکمیتی در پی تحقق آرمان‌های اسناد بالادستی هستند

با توجه به اینکه بحث ما در این مقاله کوتاه حول مسائل داخلی نیست، لذا در این مقطع به بررسی فعالیت‌های سینمایی جبهه مقابل در قبال تولیدات ارائه شده جمهوری اسلامی در عرصه بین‌المللی می‌پردازیم.
■ **نبرد رسانه‌ای و حمله به زیربنای ارزش‌ها**
فیلم‌هایی که عمدتا توسط دستگاه‌های رسانه‌ای غرب ساخته شده است، بیش از آنکه به صرف واردات عقاید خود بپردازد، دست به تخریب تابوهای اجتماعی و عقاید مذهبی جامعه ایرانی برده است که نمونه‌های ذیل می‌تواند شاهد مثال خوبی باشد و عیار خروجی دستگاه‌های رسمی ایران در حوزه سینما را در قبال این کمپانی‌ها در فضای نبرد رسانه‌ای به نمایش بگذارد.

■ **نتیجه‌گیری (الزامات و ظرفیت‌ها)**
بنیانیت به آنچه به عنوان اهداف متعالی نظام در حوزه سینما آمد و کارنامه نه چندان قابل دفاع سینمای ایران در عرصه بین‌المللی و همچنین حجه عمیقی که از طرف دشمن در عرصه نبرد رسانه‌ای وارد آمده است، می‌توان در قالب ظرفیت‌های فرهنگی جمهوری اسلامی، الزامات و پیشنهاداتی را مطرح کرد.

۱- تشکیلات کارگروه‌های پژوهشی و آموزشی برای بین‌المللی معرفی شده‌اند. در کنار این فیلم‌ها می‌توان فیلم‌های در جشنواره‌های بین‌المللی ارائه شده است. ۲- فیلم‌فرهنگی مطرح شده است. از کان رسمی فرهنگی کشور که به عنوان تولیدکنندگان آثار سینمایی هستند با ورود به عرصه رقابت با نهادهای غیردولتی می‌توانند عنصر شاخصه‌گذاری خود را بیشتر جلوه‌گر کنند
۳- نقد سینمای غرب در راستای اقناع مخاطب داخلی و اهالی سینما و به تبع آن تأثیرگذاری مستقیم بر روند تولیدات سینمایی
۴- بررسی فرهنگ‌های ملل هدف و تولید فیلم‌های هدف‌گذاری شده با برنامه‌ریزی زماندار و ارائه آن در مقاطع تاثیرگذار به عرصه بین‌الملل
۵- ایجاد فضاهای ارتباطی میان سینماگران کشورهای هدف و اقای کانالیزه شده ارزش‌های اجتماعی و دینی به آنها
۶- ایجاد بستر برای تربیت ویژه مسؤولان این عرصه با هدف درک کاربردی از ارزش‌ها و اسناد بالادستی فرهنگی کشور
۷- تدوین سیاست‌های کاربردی و خارج از حیطه انتزاعیات جهت درک بهتر مسؤولان و متخصصان از اهداف پیش رو
۸- باز تولید، پرورش و به‌روزرسانی فقه رسانه‌ای و فقه سینمایی در راستای تربیت مبلغان متخصص در حوزه سینمای ارزشی در حوزه‌های علمیه و دانشگاه‌ها.

چهارشنبه ۱۱ مرداد ۱۳۹۶

روزنه

تحریم‌های جدید و راهبرداقدام متقابل؟

مرتمنی سوبلیمی*: مجلس نمایندگان آمریکا باسداد چهارشنبه ۴ تیر، طرح مربوط به اعمال تحریم‌های جدید علیه روسیه، ایران و کره‌شمالی را تصویب کرد. گفتنی است طرح تحریم‌های جدید علیه کشورمان در شرایطی به تصویب مجلس نمایندگان آمریکا‌رسید که در روزهای اخیر مقامات کشورمان بویژه محمدجواد ظریف با انتقاد از رفتار آمریکایی‌ها در دوران پساایرجام، خروج از این قرارداد را گزینه احتملی دانسته بودند.

رهبر حکیم انقلاب طی سال‌های اخیر با اشاره به قضایای برجام و برکات آن در شناخت دشمنی آمریکایی‌ها، در قالب هشدارهایی فرمودند: «برجام نباید تبدیل به یک وسیله‌ای برای فشار شود و اگر این تحریم تمدیدآشود، قطعاً نقض برجام است بدون تردید و بدانند جمهوری اسلامی حتما در مقابل آن واکنش نشان خواهد داد.» و بروز این مشکلات را ناشی از عجله در انجام کار خواندند و افزودند: «وقتی عجله داریم کار را زودتر تمام کنیم و به جایی برسانیم، از جزئیات غفلت می‌کنیم. باید طراحی و نقشه دشمن را شناخته و برای مقابله با آن، طراحی کلان و مصونیت‌بخشی داشته باشیم. همانگونه که اکنون بعد از موضوع هستنای، موضوع موشکی را پیش کشیده‌اند، بعد از موشک، نوبت به حقوق بشر می‌رسد، بعد از حقوق بشر، موضوع شورای نگهبان، سپس موضوع ولایت‌فقیه و در نهایت قانون اساسی

و حاکمیت اسلام مطرح خواهد شد.» «هرگ درناک و تدریجی» اصطلاحی است که «ویلیام برنز» (معاون پیشین وزیر خارجه آمریکا) برای سرنوشت این توافق به‌کار برده که خود نیز در انعقاد آن نقش داشته است. برنز می‌گوید نگران از بیسن رفتن اعتماد میان طرف‌های حاضر در این توافق است. به گفته او، فضا به اندازه کافی متشنج است و به‌آسانی امکان بروز هرگونه اختلاف و مناقشه وجود دارد. مرگ تدریجی برجام با بالا بردن ریسک سرمایه‌گذاری خارجی و اعمال محدودیت‌های بیشتر علیه امنیت ایران، نشانه رفتن بخش دفاعی کشور، امتیاززدایی از ایران و انتقال هزینه‌های آن از حوزه اقتصاد به بخش امنیت و اقتدار کشور، عقب‌نشینی از مواضع خود و سپس امتیازگیری بیشتر از ایران از اهداف تحریم‌های جدید آمریکاست. در متن معاهده برجام برای چاره‌اندیشی بابت موارد اختلافی میان ایران و ۵۰۱ابتدا «کمیسوین مشترک حل اختلاف» و پس از آن «هیات داور» و در نهایت «شورای امنیت سازمان ملل» پیش‌بینی شده است. به دیگر معنا چنانچه نقض عهدی از سوی یکی از ۲ طرف توافق صورت بگیرد ۳ مرحله یاد شده باید طی شود، آن هم در شرایطی که تعداد آرای کمیسوین مشترک حل اختلاف به‌صورت مطلق به نفع طرف غربی است و در روند بررسی هیات داورى با شورای امنیت هم که تحت سیطره آمریکایی‌هاست نمی‌توان توقع آن را داشت که قاضی حکمی علیه خود و به نفع ایران صادر کند. همانطور که اشاره شد اگرچه در متن برجام راهکارهایی جهت حل اختلاف بین ایران و ۵۰۱ پیش‌بینی شده اما این به معنای زیر سوال رفتن صلاحیت عام مراجع بین‌المللی نظیر دیوان بین‌المللی دادگستری نیست و دولت می‌تواند با اتخاذ رویکردی خاص جهت ایجاد رویه حقوقی، دولت آمریکا را تحت فشار بین‌المللی قرار داده و او را از اقدامات مشابه بازدارد تا قانون فوقی را کار نهم‌کن تلقی کند. ایجاد رویه حقوقی توسط دولت هم با مولفه‌هایی نظیر «تأکید، تصریح و تکرار به نقض برجام توسط آمریکایی‌ها در مجامع بین‌المللی»، «تهدید طرف مقابل به اجرا نکردن تعهدات»، «تشریح خسارات ناشی از قانون تحریم آمریکایی‌ها در تریبون‌های بین‌المللی» و «طرح دعوا در مراجع بین‌المللی نظیر دیوان بین‌المللی دادگستری و نامه‌نگاری به شورای امنیت سازمان ملل» امکانپذیر است. بنابر آنچه گفته شد، ماده ۲۸ اساننامه دیوان بین‌المللی دادگستری به صورت صریح عرف را از منابع حقوق بین‌الملل برشمرده که بر اساس آن بخش مسؤولیت‌های بین‌المللی یکی از عرفی‌ترین بخش‌های حقوق بین‌المللی کشورهاست که راه را برای اقدامات لازم جمهوری اسلامی ایران باز گذاشته است. حال اگرچه اقدام اخیر آمریکایی‌ها ابق مناسبی جهت اجرای صحیح برجام پیش روی ما قرار نمی‌دهد اما به معنای آن نیست که دستگاه دیپلماسی اقدامات مؤثر مورد اشاره را در دستور کار قرار نداده و زمین بازی را در اختیار طرف آمریکایی جهت اعمال فشار‌های بین‌المللی بیشتر به ایران قرار دهد. فراموش نکنیم اکنون زمان سرزنش نیست بلکه نیازمند اقدامی هوشمندانه، عملیاتی و انقلابی مبتنی بر دیپلماسی عزتمندانه با رهبردار اقدام متقابل حقوقی و دیپلماسی عمومی نوین هستیم. باید خطر تهدید صلح و امنیت در بستر

■ **کارشناس ارشد روابط بین‌الملل**